

Ongegronde beschuldigingen die tegen een leerling zijn ingebracht, zijn niet weerlegd door de school. Aan de stigmatisering van de leerling is geen eind gemaakt.

Advies van 15 april 2008., 07/08 N-18

De klacht is afkomstig van mevrouw A, wonende, klagster, moeder van de minderjarige B, gewezen leerling van de basisschool C, die door de Stichting D in stand wordt gehouden. Zij is gericht tegen de heren E, F en G in de hoedanigheid van vertrouwenspersoon, directeur en algemeen directeur.

In het schooljaar 2006/2007 zat B in groep 8 van de basisschool C. Er zijn toen beschuldigingen tegen hem ingebracht. Hij zou seksueel getinte e-mails aan een klasgenote hebben gezonden. Ook zou hij de toiletruimte hebben beklad met onkiesse opmerkingen.

Het bekend worden van de beschuldigingen heeft tot gevolg gehad dat B met de vinger werd nagewezen door medeleerlingen.

Toen bekend was geworden dat B niet de verzender van de bewuste e-mails was en ook niet degene die de toiletruimte had beklad, had hij excuses verwacht. Hij kreeg die echter niet. De geruchtvorming over hem op school ging zelfs door.

Klagster heeft de kwestie aangekaart bij de heer E, vertrouwenspersoon. Deze is niet op de juiste wijze met de beschuldigingen tegen B omgegaan. Hij heeft zelfs klagster nog eens geconfronteerd met de mededeling dat B ervan werd verdacht een medeleerling seksueel te hebben misbruikt. Van mogelijk seksueel misbruik was overigens geen aangifte gedaan.

Voor klagster heeft de heer E zijn vertrouwen verspeeld. Er is meer naar degene geluisterd die valse geruchten verspreidde dan naar B.

Er wordt te pas en te onpas verwezen naar de ziektegeschiedenis van B's vader.

Dat de vader van B aan schizofrenie lijdt, is bekend geworden op school. Klagster heeft die mededeling ooit in vertrouwen aan de heer F, de schooldirecteur, gedaan. Zij verwijt hem dat de inhoud van die mededeling door zijn toedoen op school bekend geworden is.

Klagster wilde na haar ervaringen met de school haar jongste twee kinderen van de basisschool C halen. De heer F weigerde medewerking te verlenen aan het plaatsen van de kinderen op een andere school.

Toen klagster zich met de problemen die zij had, tot de RIAGG had gewend, weigerde de heer F op enig moment de desbetreffende medewerker te woord te staan. Als reden daarvoor werd opgegeven dat hij klagster en B de gelegenheid had gegeven een telefoongesprek te volgen met de heer F.

De ervaringen die klagster met de functionarissen van de basisschool C had, waren voor haar reden om een klacht in te dienen bij de bovenschools directeur, de heer G. Diens schriftelijke reactie was summier. Van de valse beschuldigingen is er niets weerlegd.

De beoordeling door de Commissie

De heer E heeft aangegeven hoe de basisschool C is omgegaan met de tegen B gerezen verdenking van het bekladden van de toiletruimte.

De groepsleerkracht had reden om aan te nemen dat B zich daaraan schuldig gemaakt had. Dat was in combinatie met problemen die zich in het verleden hadden voorgedaan voor de leerkracht een reden om klagster voor een gesprek op school te nodigen.

De groepsleerkracht heeft in dat gesprek gezegd dat hij het sterke vermoeden had dat B de dader was, maar dat hij geen harde bewijzen had. Wat hem betrof was met het gesprek de zaak afgesloten. Men zou een nieuwe start kunnen maken.

Klagster, die het met de handelwijze van de groepsleerkracht niet eens was, heeft aan de heer E, de vertrouwenspersoon, de problematiek inzake de beschuldigingen voorgelegd, kennelijk met de bedoeling dat dat zou leiden tot herroeping.

Dat de bemoeienis van de heer E niet heeft geleid tot het aanbieden van verontschuldigungen aan B, kan hem niet worden verweten. Een vertrouwenspersoon heeft geen geschilbeslechtende rol.

Voor wat betreft het klagster confronteren met de mededeling dat B een medeleerling zou hebben misbruikt, heeft de heer E een andere lezing van het gebeuren in het midden gebracht.

Hij heeft in een gesprek met klaagster haar erop gewezen wat er naar aanleiding van een incident over B werd verteld en dat zij er goed aan deed hulp te zoeken voor haar gezin. Dat er daadwerkelijk sprake zou zijn geweest van misbruik is in het bewuste gesprek niet aan de orde geweest.

De Commissie is van oordeel dat de heer E met de discretie heeft gehandeld zoals van een vertrouwenspersoon verwacht mag worden. Zij verklaart de klacht te zijnen aanzien ongegrond.

De heer F heeft aangevoerd dat het bekend worden van de ziekte van B's vader niet aan hem te wijten is. Ten aanzien van wat hem over diens thuissituatie in vertrouwen is medegedeeld heeft hij de nodige discretie in acht genomen.

Dat vertrouwelijke informatie ook op andere wijze naar buiten kan komen, valt de heer F niet tegen te werpen.

Dat de heer F geen medewerking wilde verlenen aan het plaatsen van kinderen van klaagster op een andere school, is door hem weersproken. Hij heeft de overgang van de basisschool C naar een andere school formeel correct willen regelen. Daarbij past het in acht nemen van overlegprocedures.

De Commissie typeert een dergelijk handelen niet als onwil tot medewerking.

Tegen de heer F is ook ingebracht dat hij de hulpverlener van de RIAGG niet te woord wilde staan. Hij heeft in dat verband aangevoerd dat die medewerker buiten medeweten van de heer F klaagster en B met een telefoongesprek met hem heeft laten meeluisteren.

De heer F mocht van een medewerker van de RIAGG de nodige discretie verwachten.

Hij heeft in redelijkheid op het telefoongesprek kunnen reageren als hij heeft gedaan.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover gericht tegen de heer F ongegrond.

Voor zover de klacht tegen de heer G inhoudt dat hij de heren E en F ten onrechte niet heeft gecorrigeerd, kan de Commissie daarvoor geen bevestiging vinden. De wijze waarop zij met de door klaagster aangedragen problematiek zijn omgegaan heeft geen klachtwaardig gedrag opgeleverd. Het niet afkeuren van hun handelwijze levert evenmin klachtwaardig gedrag op.

De Commissie verklaart op dat punt de klacht ongegrond.

Waar tegen de heer G wordt aangevoerd dat zijn reactie op de klacht summier was, vindt de Commissie daarvoor wel bevestiging.

De brief van 6 september 2007, gericht aan mevrouw H, doet onvoldoende recht aan klaagster. Klaagster ervoer een zware problematiek. Van een bovenschools directeur mag worden verwacht dat hij in zo'n geval zich de nodige moeite getroost om een klager het gevoel te geven dat die zich serieus genomen voelt. Uitgebreid ingaan op wat is aangevoerd zou dan op zijn plaats zijn geweest.

De Commissie verklaart in zoverre de klacht tegen de heer G gegrond.